

Sygn. akt VII U 844/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Iwona Wiśniewska

Protokolant: sekr. sądowy Małgorzata Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 21 listopada 2017 r. w Bydgoszczy

sprawy D. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania D. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 31 sierpnia 2017 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 1 marca 2017r. do 2 marca 2017r.

SSR Iwona Wiśniewska

Sygn. akt VII U 844/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił D. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 do 2 marca 2017 r. przyznając jej prawo do zasiłku za okres od 2 do 28 lutego 2017 r. W uzasadnieniu organ wskazał, że tytuł ubezpieczenia D. W. ustał w dniu 31 grudnia 2016 r., po czym podjęła ona pracę zarobkową w (...) sp. z o.o. w W..

W odwołaniu do powyższej decyzji ubezpieczona wskazała, że nie zawierała z firmą (...) żadnych umów, dlatego wnosi o zmianę decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie, organ wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona D. W. zatrudniona była w (...) sp. z o.o. w K. na podstawie umowy zlecenia i zgłoszona przez pracodawcę od 10 marca 2016 r. do ubezpieczeń społecznych. Z powodu choroby stała się niezdolna do pracy. Z uwagi na chorobę płatnik składek wypłacił ubezpieczonej zasiłek chorobowy od 2 września do 31 grudnia 2016 r.

Dowód: zaświadczenie płatnika składek ZUS Z-3a, zaświadczenie lek. (...) akta organu

Ubezpieczenie z tytułu pracy w (...) obowiązywało od 10 marca do 31 grudnia 2016 r. i ustało wraz z ustaniem łączącej strony umowy. Wypłatę zasiłku chorobowego od 1 stycznia 2017r. przejął ZUS. Ubezpieczona była niezdolna do pracy m.in. w okresie od 2 lutego 2017r. do 2 marca 2017r.

Okoliczności bezsporne

Ubezpieczona zawarła ustną umowę zlecenia z (...) sp. z o.o. w W., zgodnie z którą w dniach 18, 19 i 27 marca 2017 r. miała świadczyć pomoc przy ochronie meczów. Ochrona wydarzeń sportowych w dniach 18, 19 i 27 marca 2017 r. była jedynymi czynnościami zarobkowymi, jakie ubezpieczona wykonywała w ramach umowy. Po wykonaniu tych zadań umowa przestała obowiązywać. Ubezpieczona za wykonane usługi otrzymała wynagrodzenie w kwocie 200,00 zł. Ubezpieczona przed 18 marca 2017r. i po 27 marca 2017 r. nie wykonywała żadnych czynności i nie świadczyła żadnej pracy na rzecz spółki (...). Ubezpieczona była zmuszona do podjęcia pracy z uwagi na zwłokę z wypłatą wynagrodzenia chorobowego przez poprzedniego pracodawcę, jednak w okresie orzeczonej niezdolności do pracy ubezpieczona nie wykonywała żadnej umowy zlecenia ani innej działalności zarobkowej.

Dowód: potwierdzenie o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym z 10.07.2017 r., pismo ubezpieczonej z 3.07.2017 r., pismo (...) sp. z o.o. z 7.07.2017 r., pismo ubezpieczonej z 7.08.2017 r. – akta organu; zeznania ubezpieczonej – k. 14-15, pismo (...) sp. z o.o. – k. 20 akt sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dokumentów, których autentyczności strony nie kwestionowały a także na podstawie przesłuchania ubezpieczonej. Sąd uznał za wiarygodne zeznania ubezpieczonej, ponieważ są jasne, spójne i nie znajdują zaprzeczenia w dokumentach zebranych w sprawie. Wskazać należy, że odwołująca zeznała, że faktycznie nie podejmowała żadnych czynności zarobkowych poza dniami 18, 19 i 27 marca 2017 r., co potwierdził pracodawca (...) sp. z o.o. Organ rentowy nie podważył zeznań ubezpieczonej, nie przedstawiał też dowodów i twierdzeń przeciwnych. Sąd uznał zatem za wiarygodne i prawdziwe zeznania odwołującej, iż w dniach 1-2 marca 2017 r. nie podejmowała żadnej pracy zarobkowej. W ocenie Sądu zawarta ustna umowa zlecenia obejmowała pracę wyłącznie w trzech dniach – 18, 19 i 27 marca 2017 r., co potwierdzają zeznania powódki oraz informacje uzyskane od (...) sp. z o.o. Oświadczenie odwołującej z 3 lipca 2017 r., zostało doprecyzowane i wyjaśnione pismem z 7 sierpnia 2017 r., z którego jednoznacznie wynika, że jedyne czynności zarobkowe wynikające z umowy z T. jakie podjęła miały miejsce 18, 19 i 27 marca 2017 r. a więc już po okresie niezdolności do pracy z powodu choroby.

Zważyć należy, iż zgodnie z art. 6 i 7 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz.U.10.77.512 j.t.) zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. W myśl zaś art. 7 pkt. 1 ustawy zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego. Definicja tytułu ubezpieczenia chorobowego zawarta jest natomiast w art. 3 pkt 1 powołanej ustawy, który określa ten tytuł jako zatrudnienie lub inną działalność, których podjęcie rodzi obowiązek ubezpieczenia chorobowego, lub uprawnienie do objęcia tym ubezpieczeniem na zasadach dobrowolności w rozumieniu przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

W przedmiotowej sprawie istniały podstawy do przyznania ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego. W przekonaniu Sądu nie zaszły przesłanki powołane przez organ rentowy ustanowione w art. 13 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy zasiłkowej. Zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 2 zasiłek chorobowy z tytułu niezdolności do pracy powstałej w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, jak i z tytułu niezdolności do pracy powstałej po ustaniu tytułu ubezpieczenia nie przysługuje za okres po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli osoba niezdolna do pracy kontynuuje działalność zarobkową lub podjęła działalność zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie

ubezpieczeniem chorobowym albo zapewniającą prawo do świadczeń za okres niezdolności do pracy z powodu choroby.

Odnosząc powyższą regulację prawną do niniejszej sprawy stwierdzić należy, że materiał dowodowy nie pozwolił ustalić, że ubezpieczona w okresie po zakończeniu zatrudnienia będąc na zwolnieniu lekarskim kontynuowała działalność zarobkową lub podjęła pracę zarobkową stanowiącą tytuł do objęcia obowiązkowo lub dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym. Nie tylko nie potwierdził tego żaden dowód w sprawie, ale zaprzeczyły tej tezie wprost dokumenty przedstawione przez spółkę (...) oraz zeznania odwołującej. Powyższe dowody jednoznacznie wskazały, iż umowę zlecenie z (...) sp. z o.o. (którą ZUS błędnie nazwał T. Ochrona (...)) przynoszącą zarobek ubezpieczona świadczyła dopiero od 18 marca 2017 r. W okresie późniejszym (po 27 marca 2017 r.) nie wykonywała już żadnych umów zlecenia ani działalności zarobkowej. Zdaniem Sądu stanowisko organu rentowego o podjęciu przez ubezpieczoną działalności zarobkowej stanowiącej tytuł do objęcia ubezpieczeniem chorobowym w okresie od 1 do 2 marca 2017 r. nie zostało poparte dowodami i należy uznać je za gołosłowne, gdyż faktycznie w okresie niezdolności pracy takiej nie podejmowała, a realizacja ustnej umowy zlecenia nastąpiła dopiero 18 marca 2017 r., tj. po ustaniu okresu niezdolności do pracy, objętego wnioskiem o zasiłek chorobowy.

Z tych względów na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. odwołanie podlegało uwzględnieniu, co skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji i przyznaniem ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres.

SSR Iwona Wiśniewska